

Anne Baastrups tale ved Socialistisk Folkepartis 40-årsjubilæum

Taler

Anne Baastrup
Medlem af Folketinget for
Socialistisk Folkeparti

Dato

26. februar 1999

Sted

Varde

SF fylder 40 år, men det er ikke fyrre – fed og færdig, der karakteriserer vores parti. Det er fyrre, fyrig, frejdig og fræk. Eller fyrre, fremsynet og fremtidssikret, eller jeg kan blive ved. Vi har et parti, vi kan være tilfredse med.

Og det ser ud til, at vælgerne også er tilfredse med os. Vi står til en stor fremgang i meningsmålingerne, og det er ikke så ringe. Men meningsmålinger giver ikke i sig selv styrke.

Vores fremgang giver ikke i sig selv et solidt flertal til venstre for midten.

For vores fremgang er taget fra socialdemokraterne. Deres placering i det politiske landskab er katastrofal. Ikke siden begyndelsen af dette århundrede har socialdemokratiet stået så dårligt.

Det er ikke mit indtryk, at socialdemokraternes nedgang blot er midlertidig. Desværre, det virker som om, de har mistet deres kernevælgere – som er gået til sofaen for en dels vedkommende. Resten er gået til os og et par stykker til partiet venstre.

Vi må forvente at de frafaldne socialdemokratiske sofavælgere vender tilbage til moderpartiet, eller til os – men det giver ikke et flertal til venstre i folketinget – det giver ikke de nødvendige 90 mandater. Heller ikke selvom vi tæller Enhedslisten med.

Derfor er det vores pligt at vise, at venstrefløjen i salen kan bruges. Det er vores pligt at gå ud med et klart markeret bud på, at vi tager magten, hvis vælgere giver os muligheden. Vi er parate til at gå i regering, vi er villige til at gøre alt, hvad der er nødvendigt for ikke at miste muligheden for at udvikle vores samfund i solidarisk retning.

Slipper vi visionen om et andet samfund, så er der ingen til at tage over. Socialdemokraterne render jo nu rundt som forvirrede høns, der forsøger at undslippe ræven – og det giver os forpligtelsen til at komme med visioner.

Vi vil et andet samfund. Vi vil et solidarisk samfund, der hviler på et demokratisk grundlag, hvor der skal være plads til alle.

Plads til mennesker, selvom de er skæve og udstødte. Plads til, at alle mennesker kan blive myndige, blive kusk for egen tilværelse.

Vi skal lave samfundet om, så ingen kan gå ud med et budskab om, [at] der er fuld beskæftigelse, når 100.000-vis af mennesker ikke har plads på arbejdsmarkedet.

Vi skal lave et samfund, hvor tilværelsen også for vores ældre bliver en værdig tilværelse, hvor man ikke skal stå med hatten i hånden, bare fordi man ikke selv kan klare at gøre rent.

Det koster penge – javel – men det koster også penge at lade mennesker, der kan udføre dette arbejde gå arbejdsløse. Det koster også penge i form af tidlig førtidspensionering, når man etablerer et arbejdsmiljø for de resterende mennesker i social- og sundhedsforvaltningen, der slider dem ned før tid. Jeg hører, at man har nedlagt 12 stillinger i Vardes kommunale hjemmepleje, det virker umiddelbart som kassetænkning. For hvor er der arbejde til de fyrede? Er det blot over i A-kassen?

Det er dumt.

Vi burde i det danske samfund have overskud og visioner, så vi kan udvikle den offentlige sektor, så den giver de offentligt ansatte gode arbejdsvilkår, med selvbestemmelse og trivsel – samtidig med at brugerne – borgerne – oplever at de får tilbud der tager hensyn til deres værdighed og integritet. Hvor man ikke skal ydmyges, bare fordi man ikke er rask eller blevet for gammel.

Det kan lade sig gøre, og det kan også lade sig gøre indenfor en økonomisk forsvarlig politik – hvis bare der var lidt fremsyn blandt politikerne.

Og sammenhæng i den statslige finanspolitik. For den måde, der ruttet med pengene på, hver gang finansministeren indgår forlig med de borgerlige, er ikke fremtidssikret. Mange milliarder kastes ud til lettelser for erhvervslivet – uden at det giver mere beskæftigelse, og uden at der tages hensyn til de mennesker, som

gennem et langt liv har slidt for at skabe vort velfærdssamfund.

De fik ved valget løfter om en tryk alderdom – det svigter regeringen et halvt år efter.

For nogle år siden lovede statsministeren pasningsgaranti til vores børn. Hvordan ser det ud. Jeg hører, at man også i Varde har ventelister til daginstitutionerne.

For at citere statsministeren: “Kan det ikke gøres bare lidt bedre”?

Men der er også andre sider i et velfærdssamfund, som er nødvendige, og som skal tilgodeses.

I Danmark har vi altid brystet os af, at vi har rent drikkevand. Vi skal ikke rense vores vand, det kan drikkes urenset.

Men hvor længe. Jeg hører, at Ribe Amt nu har givet Skylight lov til at bruge grundvandet til nedkøling. Jamen, hvad er det for noget, hvordan kan man som seriøse politikere acceptere, at vores drikkevand risikerer at blive forurenset. Det kan godt være, at det kun er en risiko, men kan vi og vores generation være bekendt at løbe den risiko. SF mener nej.

Vi skal til stadighed huske det indianske ord – vi har lånt jorden af vores børn.

Vi ved så meget om risikoen for alvorlig forurening af vort vand og af vor luft, af vor jord, at vi under ingen omstændigheder må prioritere en kortsigtet fordel på bekostning af vores børns fremtid.

Jeg vil slutte nu, med et ønske om, at når SF fylder 50 år, så er vores nuværende visioner opfyldt, og så er vi det parti, der er i fuld sving med at udvikle nye visioner.

Vi skal vise, at det er os der har løsningen på fremtidens problemer, nu skaber vi blot grundlaget for at problemerne ikke bliver for store.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Festtale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anne-baastrups-tale-ved-socialistisk-folkepartis-40-arsjubilaem>